

ROZKŁAD MATERIAŁU Z RELIGII DLA KLASY **VII** SZKOŁY PODSTAWOWEJ
 WEDŁUG PODRĘCZNIKA „**KOŚCIÓŁ DROGĄ ZBAWIENIA**” NR WK/5-8/2023/3
 ZGODNY Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ KATECHEZY KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO W POLSCE
 ORAZ PROGRAMEM NAUCZANIA „**BÓG ZBAWIA MNIE DZIŚ**” WK/5-8/2021

OPRACOWANIE: KS. MGR LIC. ARTUR JUZWA, KS. MGR MICHAŁ KRUPA

LP.	TEMAT KATECHEZY	NR PODSTAWY PROGRAMOWEJ	TREŚCI	WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE Uczeń:	POSTAWY Uczeń:
I. KOŚCIÓŁ WSPÓLNOTĄ WIERZĄCYCH					
1.	Koniec początku – Kościół od czasów apostołskich trwający po dziś dzień	E.2.: E.2.1. E.2.2. E.2.3. E.2.9. E.2.a. E.2.b.	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym.	E.2.1. na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła; E.2.2. charakteryzuje najważniejsze obrazy Kościoła; E.2.3. wyjaśnia, czym jest Kościół; E.2.9. podaje argumenty za tym, że w Kościele katolickim w pełni obecny jest Kościół Chrystusowy (np. sukcesją).	E.2.a. daje świadectwo wiary; E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła.

2.	Boża układanka – biblijne obrazy Kościoła	E.2.: E.2.1. E.2.2. E.2.3. E.2.10 E.2.a. E.2.b. E.3.: E 3.1	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.	E.2.1. na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła; E.2.2. charakteryzuje najważniejsze obrazy Kościoła; E.2.3. wyjaśnia, czym jest Kościół; E.2.10. wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka; E.3.1. wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka.	E.2.a. daje świadectwo wiary; E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła.
3.	Cel uświęca... - zbawienie ostatecznym celem człowieka	E.2.: E.2.3. E.2.4. E.2.10. E.2.12. E.2.b. E.3.: E 3.1. E.3.11. E.3.a.	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.	E.2.3. wyjaśnia, czym jest Kościół; E.2.4. wymienia i wyjaśnia przymioty Kościoła katolickiego; E.2.10. wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka; E.2.12. podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty diecezjalnej i parafialnej; E.3.1. wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka;	E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła; E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji.

				E.3.11. uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia.	
4.	Wspólnota wspólnot – moje miejsce we wspólnocie Kościoła	E.2.: E.2.3. E.2.4. E.2.7. E.2.8. E.2.9. E.2.12. E.2.a. E.2.b. E.2.c.	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym.	E.2.3. wyjaśnia, czym jest Kościół; E.2.4. wymienia i wyjaśnia przymioty Kościoła katolickiego; E.2.7. opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła; E.2.8. wyjaśnia pojęcia: papież, prymat papieża, Stolica Apostolska, namiestnik Chrystusa, kuria rzymska, dogmat, sobór, synod biskupów, nuncjusz, konferencja episkopatu, metropolia, biskup, diecezja, prezbiter, parafia, proboszcz, misjonarz, życie konsekrowane; E.2.9. podaje argumenty za tym, że w Kościele katolickim w pełni obecny jest Kościół Chrystusowy (np. sukcesja).	E.2.a. daje świadectwo wiary; E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła; E.2.c. odpowiedzialnie podejmuje zadania wżyciu Kościoła, a zwłaszcza parafii.
5.	Podróż – misyjne podróże apostołskie	F.1.: F.1.1. F.1.2. F.1.3.	F.1. Misyjna działalność Kościoła; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie	F.1.1. wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła; F.1.2. w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła, opisuje jego misyjną działalność;	F.2.a. włącza się w różne formy apostołstwa; F.2.b. angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła;

		F.2.: F.2.a. F.2.b. F.2.e.	chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.	F.1.3. omawia przykłady działalności misyjnej, zaangażowania osób duchownych i świeckich.	F.2.c. angażuje się w akcje pomocy potrzebującym.
II. KOŚCIÓŁ NA KRAŃCACH ŚWIATA					
6.	Alfabet – święci Cyryl i Metody, apostołowie Słowian	E.4.: E.4.1. E.4.a. E.4.b. F.1.: F.1.1. F.1.3. F.2.: F.2.a. F.2.b. F.2.e.	E.4. Działalność wybranych postaci świętych; F.1. Misyjna działalność Kościoła; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.	E.4.1. wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych postaci świętych: wybranego męczennika starożytnego chrześcijaństwa, św. św. Cyryla i Metodego, św. Teresy od dzieciątka Jezus, wybranego świętego z czasów II wojny światowej, świętych papieży XX w.; F.1.1. wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła; F.1.3. omawia przykłady działalności misyjnej, zaangażowania osób duchownych i świeckich.	F.2.a. włącza się w różne formy apostołstwa; F.2.b. angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła; F.2.e. w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie.
7.	Razem łatwiej – rola zakonów: św. Benedykt, św. Franciszek, św. Dominik	C.10.: C.10.4. E.3.: E.3.3. E.3.a.	C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego; Nowe przykazanie miłości; Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania; Małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane jako wypełnianie powołania;	C.10.4. omawia różne formy powołania w świetle życia Ewangelii (małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane); E.3.3. przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy;	E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji; E.3.b. jest przekonany, że jego zaangażowanie ma

		E.3.b. E.4.: E.4.2. E.4.a. E.4.b.	Odkrywanie własnego powołania; Wybór zawodu; Świętość w różnych formach życia; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia; E.4. Działalność wybranych postaci świętych.	benedyktyni, franciszkanie i dominikanie; E.4.2. wskazuje aktualność myśli wybranych postaci świętych, opowiada o ich życiu i roli założonych przez nich wspólnot: Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli, Jana Bosko, Matki Teresy z Kalkuty.	wpływ na przyszłość Kościoła; E.4.a. wzoruje się na przykładach życia świętych; E.4.b. modli się za osoby życia konsekrowanego.
8.	Fundament – chrzest Polski i św. Wojciech	E.1.: E.1.6. E.5.: E.5.1. E.5.2. E.5.9. E.5.a. E.5.b.	E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia, zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła, wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych; E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.	E.1.6. wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny; E.5.1. opisuje początki chrześcijaństwa w Polsce; E.5.2. przedstawia misję św. Wojciecha, znaczenie chrztu dla historii Polski; E.5.9. wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków.	E.5.a. okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce; E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.
9.	Ten sprawiedliwy – św. Stanisław	E.2.: E.2.8.	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój	E.2.8. wyjaśnia pojęcia: papież, prymat papieża, Stolica Apostolska, namiestnik	E.5.a. okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce;

		<p>E.3.: E.3.1.</p> <p>E.4.: E.4.2.</p> <p>E.5.: E 5.3. E.5.8. E.5.a. E.5.b.</p>	<p>Kościół, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym;</p> <p>E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia;</p> <p>E.4. Działalność wybranych postaci świętych;</p> <p>E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.</p>	<p>Chrystusa, kuria rzymska, dogmat, sobór, synod biskupów, nuncjusz, konferencja episkopatu, metropolia, biskup, diecezja, prezbiter, parafia, proboszcz, misjonarz, życie konsekrowane;</p> <p>E.3.1. wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka;</p> <p>E.4.2. wskazuje aktualność myśli wybranych postaci świętych, opowiada o ich życiu i roli założonych przez nich wspólnot: Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli, Jana Bosko, Matki Teresy z Kalkuty;</p> <p>E.5.3. prezentuje tzw. spór o św. Stanisława;</p> <p>E.5.8. prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich.</p>	<p>E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.</p>
10.	Bogata w ubóstwie – św. Jadwiga Królowa	<p>C.5.: C.5.6.</p> <p>E.5.: E.5.4. E.5.a. E.5.b.</p>	<p>C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji; Chrześcijańskie</p>	<p>C.5.6. wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej oraz osobom chorym i cierpiącym;</p> <p>E.5.4. przedstawia chrześcijaństwo czasów jagiellońskich (św. Jadwiga).</p>	<p>E.5.a. okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce;</p> <p>E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.</p>

			<p>przeżywanie daru płciowości (seksualności);</p> <p>E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.</p>		
11.	Rany w Kościele – reformacja	<p>E.2.:</p> <p>E.2.9.</p> <p>E.3.:</p> <p>E.3.6.</p> <p>E.3.a.</p> <p>E.3.b.</p> <p>E.3.c.</p>	<p>E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym;</p> <p>E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.</p>	<p>E.2.9. podaje argumenty za tym, że w Kościele katolickim w pełni obecny jest Kościół Chrystusowy (np. sukcesja);</p> <p>E.3.6. omawia ogólnie przyczyny zwołania i postanowienia Soboru Trydenckiego (Marcin Luter, reformacja i odpowiedź Kościoła, działalność św. Karola Boromeusza).</p>	<p>E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji;</p> <p>E.3.b. jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła;</p> <p>E.3.c. modli się za Kościół i jego pasterzy.</p>
12.	Szanujmy się – Konfederacja Warszawska i Unia Brzeska	<p>E.5.:</p> <p>E.5.5.</p> <p>E.5.6.</p> <p>E.5.10.</p> <p>E.5.a.</p>	<p>E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.</p>	<p>E.5.5. wyjaśnia, że Polska była krajem tolerancji religijnej;</p> <p>E.5.6. przedstawia znaczenie unii brzeskiej;</p> <p>E.5.10. wskazuje działania na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej.</p>	<p>E.5.a. okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce;</p> <p>E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.</p>

		E.5.b.			
III. KOŚCIÓŁ WOBEC WYZWAŃ					
13.	Do naprawy – znaczenie wiary i wiedzy w reformowaniu Kościoła	C.1.: C.1.7. E.3.: E.3.4. E.3.5. E.3.7. E.3.a. E.3.b. E.3.c.	C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra.; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść; Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć; Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.	C.1.7. podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść; E.3.4. przedstawia rolę Kościoła w nauce i sztuce renesansu europejskiego; E.3.5. omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. na przykładzie św. Franciszka Ksawerego i św. Wincenta a Paulo; E.3.7. przedstawia znaczenie Kościoła dla rozwoju szkolnictwa w wiekach XVI – XVIII (kolegia jezuickie i bracia szkolni).	E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji; E.3.b. jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła; E.3.c. modli się za Kościół i jego pasterzy.
14.	Sztuczna inteligencja – Kościół w nowożytności	A.2.: A.2.3. E.3.: E.3.9. E.3.a. E.3.b. E.3.c.	A.2. Co to znaczy „wierzyć”? Wartość wiary w Boga, relacje wiary i wiedzy (rozumu); E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.	A.2.3. omawia pojęcia: ateizm, deizm, niewiara, agnostycyzm; E.3.9. omawia w kontekście rewolucji przemysłowej, czym zajmuje się katolicka nauka społeczna.	E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji; E.3.b. jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła; E.3.c. modli się za Kościół i jego pasterzy.

15.	Zmiany – Kościół w XX wieku	C.1.: C.1.2. E.3.: E.3.10. E.3.a. E.3.b. E.3.c.	C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra.; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść; Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć; Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.	C.1.2. uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga; E.3.10. opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmów: hitlerowskiego i bolszewickiego.	E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji; E.3.b. jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła; E.3.c. modli się za Kościół i jego pasterzy.
16.	Kochający rozum i myślące serce – „Nowy porządek”	A.2.: A.2.1. A.2.2. A.2.3. A.2.5. A.2.a. A.2.b. A.9.: A.9.7.	A.2. Co to znaczy „wierzyć”? Wartość wiary w Boga, relacje wiary i wiedzy (rozumu); A.9. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie, języki biblijne, zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu.	A.2.1. wyjaśnia pojęcie wiary, wskazuje relacje między wiarą i wiedzą; A.2.2. podaje argumenty za niesprzecznością wiary i wiedzy; A.2.3. omawia pojęcia: ateizm, deizm, niewiara, agnostycyzm; A.2.5. przytacza biografie osób, którym wiedza pomogła w dotarciu do wiary; A.9.7. przedstawia argumenty na pozorność konfliktu przekazu Pisma Świętego i nauki.	A.2.a. dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębieniu wiary; A.2.b. troszczy się o wzrost swojej wiary.

17.	Ogień i woda – dwa skrzydła: przez wiedzę do wiary	A.2.: A.2.1. A.2.5. A.2.a. A.2.b. A.9.: A.9.7 A.9.c.	A.2. Co to znaczy „wierzyć”? Wartość wiary w Boga, relacje wiary i wiedzy (rozumu); A.9. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie, języki biblijne, zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu.	A.2.1. wyjaśnia pojęcie wiary, wskazuje relacje między wiarą i wiedzą; A.2.5. przytacza biografie osób, którym wiedza pomogła w dotarciu do wiary; A.9.7. przedstawia argumenty na pozorność konfliktu przekazu Pisma Świętego i nauki.	A.2.a. dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębieniu wiary; A.2.b. troszczy się o wzrost swojej wiary; A.9.c. sięga po lekturę Pisma Świętego.
18.	Przyjaźń – troska o wiarę	A.3.: A.3.1. A.3.2. A.3.3. A.3.4. A.3.a. A.3.d. A.3.e.	A.3. Wiara darem i zadaniem.	A.3.1. wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga; A.3.2. uzasadnia, że wiara jest zadaniem; A.3.3. wymienia przymioty wiary, A.3.4. wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania.	A.3.a. bierze aktywny udział w katechezie parafialnej; A.3.d. chroni wiarę przed zagroženiami; A.3.e. dba o jej wzrost przez słuchanie słowa Bożego i przyjmowanie sakramentów świętych.
19.	Co wybrać? – hierarchia wartości	C.2.: C.2.2. C.2.3. C.2.a. C.2.b. C.2.c.	C.2. Podstawowe pojęcia etyczne; Obiektywna prawda moralna; Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; Hierarchia wartości oparta na wierze; Wierność Bogu; Interpretacja własnego	C.2.2. podaje hierarchię wartości wynikających z wiary; C.2.3. podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów.	C.2.a. kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary; C.2.b. dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą; C.2.c. wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną.

			doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia).		
20.	Czego słuchać? – sumienie i powinność moralna	C.2.: C.2.1. C.2.a. C.2.b. C.2.c. C.2.e.	C.2. Podstawowe pojęcia etyczne; Obiektywna prawda moralna; Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; Hierarchia wartości oparta na wierze; Wierność Bogu; Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia).	C.2.1. opisuje podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna, sumienie, prawo naturalne, prawo Boże, wartości.	C.2.a. kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary; C.2.b. dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą; C.2.c. wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną; C.2.e. troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia.
IV. KOŚCIÓŁ WSKAZUJĄCY WOLNOŚĆ					
21.	Dokąd zmierzam? – cel i szczęście człowieka	A.1.: A.1.1. A.1.3. A.1.5. A.1.b. A.1.c. A.1.d. A.1.e. A.1.f. A.7.:	A.1. Sens i wartość ludzkiego życia; Godność osoby; Źródła ludzkiego szczęścia; A.7. Działalność złego ducha (szatana); Istnienie piekła.	A.1.1. przedstawia różne potrzeby ludzkie, w tym potrzebę sensu życia; A.1.3. Wymienia wartości dające sens ludzkiemu życiu; A.1.5. wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia; A.7.1. przedstawia prawdę o dobroci stworzonego świata.	A.1.b. dokonuje refleksji nad sensem swojego życia; A.1.c. okazuje szacunek sobie i innym; A.1.d. stara się żyć według wartości; A.1.e. dąży do szczęścia własnego i bliźnich; A.1.f. angażuje się w służbę na rzecz drugiego człowieka;

		A.7.1. A.7.a. A.7.b.			A.7.a. dziękuje Bogu za dobro stworzenia; A.7.b. troszczy się o pomnażanie dobra w świecie.
22.	Bez mapy – prawo naturalne	C.2.: C.2.1. C.2.c. C.2.e.	C.2. Podstawowe pojęcia etyczne; Obiektywna prawda moralna; Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; Hierarchia wartości oparta na wierze; Wierność Bogu; Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia).	C.2.1. opisuje podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna, sumienie, prawo naturalne, prawo Boże, wartości.	C.2.c. wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną; C.2.e. troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia.
23.	Dziesięć – Dekalog wskazaniami wolności	C.2.: C.2.1. C.2.2. C.2.b. C.2.c. C.2.d. C.3.: C.3.1. C.3.2. C.3.3.	C.2. Podstawowe pojęcia etyczne; Obiektywna prawda moralna; Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; Hierarchia wartości oparta na wierze; Wierność Bogu; Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia); C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania,	C.2.1. opisuje podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna, sumienie, prawo naturalne, prawo Boże, wartości; C.2.2. podaje hierarchię wartości wynikających z wiary; C.3.1. wyjaśnia, czym są Boże przykazania; C.3.2. wyjaśnia sens Bożych przykazań;	C.2.b. dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą; C.2.c. wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną; C.2.d. swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie; C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań.

		C.3.5. C.3.a. C.3.b.	norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń.	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim.	
24.	Nie będę – grzech nieposłuszeństwem Bogu	A.7.: A.7.4. A.7.b. A.7.c. C.2.: C.2.3. C.2.b. C.2.c.	A.7. Działalność złego ducha (szatana); Istnienie piekła; C.2. Podstawowe pojęcia etyczne; Obiektywna prawda moralna; Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; Hierarchia wartości oparta na wierze; Wierność Bogu; Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia).	A.7.4. przedstawia skutki zła (grzechu); C.2.3. podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów.	A.7.b. troszczy się o pomnażanie dobra w świecie; A.7.c. unika zła; C.2.b. dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą; C.2.c. wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną.
25.	Bałagan – grzech ciężki i lekki, grzechy cudze, grzech społeczny	A.7.: A.7.4. A.7.c. A.7.e. E.1.: E.1.3.	A.7. Działalność złego ducha (szatana); Istnienie piekła; E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia, zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła, wartości	A.7.4. przedstawia skutki zła (grzechu); E.1.3. wyjaśnia, czym jest grzech społeczny.	A.7.c. unika zła; A.7. e. podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu; E.1.c. zachowuje kulturę bycia w grupie.

		E.1.c.	stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych.		
26.	Nie dla łaski – grzechy przeciwko Duchowi Świętemu	A.7.: A.7.4. A.7.c. A.15.: A.15.1. A.15.a. C.3.: C.3.4.	A.7. Działalność złego ducha (szatana); Istnienie piekła; A.15. Grzechy przeciwko Duchowi Świętemu; C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń.	A.7.4. przedstawia skutki zła (grzechu); A.15.1. wyjaśnia pojęcie grzechu przeciwko Duchowi Świętemu; C.3.4. omawia rolę pokory i złe skutki pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek.	A.7.c. unika zła; A.15.a. żyje według natchnień Ducha Świętego.
27.	Dasz się skusić? – pokusy i okazje do grzechu	A.7.: A.7.2. A.7.3. A.7.4. A.7.5. A.7.c. A.7.d.	A.7. Działalność złego ducha (szatana); Istnienie piekła.	A.7.2. wskazuje przyczyny zła; A.7.3. wyjaśnia pojęcie wolnej woli; A.7.4. przedstawia skutki zła (grzechu); A.7.5. opisuje sposoby działalności złego ducha;	A.7.c. unika zła; A.7.d. wierzy w istnienie piekła i szatana; A.7. e. podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu.

		A.7.e.			
28.	Numer jeden – I Przykazanie Boże	C.4.: C.4.1. C.4.a. C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu.	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.4.1. uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka.	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; C.4.a. stawia Pana Boga na pierwszym miejscu w swoim życiu.
29.	Imię – II Przykazanie Boże	C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.4.: C.4.3. C.4.4. C.4.b. C.4.c.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.4.3. wyjaśnia, na czym polega szacunek dla imienia Bożego; C.4.4. podaje wykroczenia przeciwko II przykazaniu Bożemu (błuznierstwo, nieuczciwość,	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; C.4.b. szanuje Imię Boga; C.4.c. nie nadużywa Imienia Bożego.

			świętowania i spędzania wolnego czasu.	krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo).	
30.	Hurra! On żyje – III Przykazanie Boże	<p>B.6.: B.6.e.</p> <p>C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b.</p> <p>C.4.: C.4.5. C.4.6. C.4.d.</p>	<p>B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości, struktura Mszy św. i znaczenie jej poszczególnych części, znaczenie pełnego i czynnego udziału we Mszy św. dla życia chrześcijańskiego;</p> <p>C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń;</p> <p>C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu.</p>	<p>C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości;</p> <p>C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim;</p> <p>C.4.5. omawia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli i spędzanie wolnego czasu;</p> <p>C.4.6. podaje przykładowe postawy moralne związane z przeżywaniem niedzieli.</p>	<p>C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu;</p> <p>C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań;</p> <p>B.6.e. świadomie i systematycznie uczestniczy w niedzielnej Eucharystii;</p> <p>C.4.d. wyzuje troskę o chrześcijańskie świętowanie niedzieli.</p>

31.	Pokolenia – IV Przykazanie Boże (miłość rodziców)	C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.5.: C.5.1. C.5.a. E.1.: E.1.6. E.1.h.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji; Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności); E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia, zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła, wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.5.1. wyjaśnia, na czym polega cześć i właściwa postawa wobec rodziców, opiekunów i przełożonych; E.1.6. wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny.	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; C.5.a. okazuje szacunek rodzicom, opiekunom, przełożonym; E.1.h. troszczy się o dobro Ojczyzny.
-----	--	--	--	--	--

			odpowiedzialności za siebie i innych.		
32.	Jesteś zdolny – IV Przykazanie Boże (szacunek do nauczycieli i wychowawców)	C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.5.: C.5.1. C.5.a. E.1.: E.1.5. E.1.c. E.1.e.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji; Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności); E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia, zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła, wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.5.1. wyjaśnia, na czym polega cześć i właściwa postawa wobec rodziców, opiekunów i przełożonych; E.1.5. wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w rodzinie, szkole, parafii, grupie rówieśniczej i na portalach społecznościowych.	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; C.5.a. okazuje szacunek rodzicom, opiekunom, przełożonym; E.1.c. zachowuje kulturę bycia w grupie; E.1.e. podejmuje wysiłek właściwego zachowania w rodzinie, szkole, grupie rówieśniczej i na portalach społecznościowych.

			ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych.		
33.	Niesamowity dar – V Przykazanie Boże	C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.5.: C.5.2. C.5.4. C.5.7. C.5.b. C.5.c. C.5.d C.6.: C.6.3. C.6.a. C.6.b.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji; Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności); C.6. Nauczanie Kościoła o aborcji, eutanazji i zapłodnieniu in vitro oraz karze śmierci.	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.5.2. uzasadnia niepowtarzalną wartość życia ludzkiego i jego świętość; C.5.4. uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci; C.5.7 wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony zdrowia i życia; C.6.3. przedstawia inicjatywy mające na celu obronę życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci (np. duchowa adopcja dziecka poczętego).	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; C.5.b. traktuje życie jako dar otrzymany od Boga; C.5.c. szanuje życie własne i innych; C.5.d. dba o zdrowie własne i innych; C.6.a. jest przekonany o wartości życia swojego i innych; C.6.b. podejmuje inicjatywy mające na celu obronę życia od poczęcia do naturalnej śmierci.

34.	Piękni – VI i IX Przykazanie Boże	C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.5.: C.5.9. C.5.10. C.5.e. C.5.f. C.5.g.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji; Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności).	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.5.9. uzasadnia wartość czystości w różnych okresach życia i rozwija pozytywny stosunek do daru płciowości; C.5.10. wskazuje sposoby troski o czystość w wieku dojrzewania.	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; C.5.e. podejmuje pracę nad sobą w trosce o czystość; C.5.f. z szacunkiem odnosi się do płci własnej i przeciwnej; C.5.g. jest odpowiedzialny za trwanie w czystości.
35.	Chcieć i mieć – VII Przykazanie Boże	C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.7.: C.7.1.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń;	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.7.1. uzasadnia ochronę własności;	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; C.7.a. szanuje cudzą własność; C.7.b. szanuje świat stworzony przez Boga;

		C.7.5. C.7.6. C.7.a C.7.b.	C.7. Rzeczywista wartość dóbr materialnych. - Dekalog: przykazanie siódme, ósme, dziewiąte i dziesiąte; Świat jako dar Boży.	C.7.5. wskazuje znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina; C.7.6. omawia indywidualne i społeczne aspekty kradzieży oraz niesprawiedliwości w rozdziale dóbr.	
36.	Naprawdę? – VIII Przykazanie Boże	C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.7.: C.7.2. C.7.3. C.7.4. C.7.c. C.7.d.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.7. Rzeczywista wartość dóbr materialnych. - Dekalog: przykazanie siódme, ósme, dziewiąte i dziesiąte; Świat jako dar Boży.	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.7.2. uzasadnia wartość prawdomówności; C.7.3. dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem a poniżaniem człowieka (jako podmiotu i przedmiotu kłamstwa); C.7.4. rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach.	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; C.7.c. jest prawdomówny; C.7.d. dotrzymuje danego słowa.
37.	Jestem życzliwy – IX i X Przykazanie Boże	C.3.: C.3.3. C.3.5.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości;	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań;

		C.3.a. C.3.b. C.7.: C.7.1. C.7.6. C.7.a.	dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.7. Rzeczywista wartość dóbr materialnych. - Dekalog: przykazanie siódme, ósme, dziewiąte i dziesiąte; Świat jako dar Boży.	C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.7.1. uzasadnia ochronę własności; C.7.6. omawia indywidualne i społeczne aspekty kradzieży oraz niesprawiedliwości w rozdziale dóbr.	C.7.a szanuje cudzą własność.
V. DROGA KOŚCIOŁA					
38.	Najważniejsze – Przykazanie miłości: miłość Boga	C.4.: C.4.1. C.4.a. C.10.: C.10.1. C.10.2. C.10.3.	C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu; C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego; Nowe przykazanie miłości; Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania; Małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane jako wypełnianie powołania; Odkrywanie własnego powołania; Wybór zawodu; Świętość w różnych formach życia.	C.4.1. uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka; C.10.1. interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świecie Ewangelii (Nowego przykazania); C.10.2. wyjaśnia, czym jest miłość; C.10.3. wymienia sposoby przeżywania miłości.	C.4.a. stawia Pana Boga na pierwszym miejscu w swoim życiu; C.10.b. pogłębia postawę służby.

39.	Siebie samego – Przykazanie miłości: miłość własna	A.1.: A.1.e. C.5.: C.5.7. C.5.b. C.5.c. C.10.: C.10.1. C.10.2. C.10.3.	A.1. Sens i wartość ludzkiego życia; Godność osoby; Źródła ludzkiego szczęścia; C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji; Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności); C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego; Nowe przykazanie miłości; Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania; Małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane jako wypełnianie powołania; Odkrywanie własnego powołania; Wybór zawodu; Świętość w różnych formach życia.	C.5.7. wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony życia i zdrowia; C.10.1. interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle Ewangelii (Nowego przykazania); C.10.2. wyjaśnia, czym jest miłość; C.10.3. wymienia sposoby przeżywania miłości.	A.1.e. dąży do szczęścia własnego i bliźnich; C.5.b. traktuje życie jako dar otrzymany od Boga; C.5.c. szanuje życie własne i innych; C.10.a. rozwija własne talenty i zdolności;
40.	Bez wyjątku – Przykazanie miłości: miłość bliźniego	A.1.: A.1.e. A.1.f.	A.1. Sens i wartość ludzkiego życia; Godność osoby; Źródła ludzkiego szczęścia;	C.10.1. interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle Ewangelii (Nowego przykazania);	A.1.e. dąży do szczęścia własnego i bliźnich;

		C.10.: C.10.1. C.10.2. C.10.3. C.10.a. C.10.b.	C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego; Nowe przykazanie miłości; Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania; Małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane jako wypełnianie powołania; Odkrywanie własnego powołania; Wybór zawodu; Świętość w różnych formach życia.	C.10.2. wyjaśnia, czym jest miłość; C.10.3. wymienia sposoby przeżywania miłości.	A.1.f. angażuje się w służbę na rzecz drugiego człowieka; C.10.a. rozwija własne talenty i zdolności; C.10.b. pogłębia postawę służby;
41.	Szczęściarze – Kazanie na górze: osiem błogosławieństw	A.1.: A.1.5. A.1.e. C.9.: C.9.2. C.9.3. C.9.a. C.9.b. C.9.c.	A.1. Sens i wartość ludzkiego życia; Godność osoby; Źródła ludzkiego szczęścia; C.9. Kazanie na górze, Osiem błogosławieństw, Dekalog i Błogosławieństwa wyrazem troski Boga o szczęście człowieka.	A.1.5. wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia; C.9.2. omawia związek Dekalogu i Kazania na górze; C.9.3. uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym.	A.1.e. dąży do szczęścia własnego i bliźnich; C.9.a. ufa Jezusowi; C.9.b. jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia; C.9.c. świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami.
42.	Jesteś bogaty – Błogosławieni ubodzy w duchu i ci, którzy się smucą	C.1.: C.1.6. C.1.7. C.1.8. C.9.:	C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra.; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść; Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć;	C.1.6. podaje przykłady, w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzić dobro; C.1.7. podaje przykłady właściwego zachowania	C.9.a. ufa Jezusowi; C.9.b. jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia; C.9.c. świadomie

		<p>C.9.1. C.9.3. C.9.4. C.9.5. C.9.a. C.9.b. C.9.c. F.2.: F.2.3. F.2.4. F.2.c. F.2.d.</p>	<p>Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść; C.9. Kazanie na górze, Osiem błogosławieństw, Dekalog i Błogosławieństwa wyrazem troski Boga o szczęście człowieka; E.4. Działalność wybranych postaci świętych; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.</p>	<p>chrześcijanina wobec zła i nieszczęść; C.1.8. wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu; C.9.1. wymienia Osiem błogosławieństw; C.9.3. uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym. C.9.4. uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia; C.9.5. uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach; F.2.3. podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie); F.2.4. podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).</p>	<p>konfrontuj e swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami; włącza się w różne formy apostołstwa; F.2.c. angażuje się w akcje pomocy potrzebującym; F.2.d. odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu.</p>
43.	W ciszy serca – Błogosławieni cisi i ci, którzy pragną sprawiedliwości	<p>C.9.: C.9.1. C.9.3.</p>	<p>C.9. Kazanie na górze, Osiem błogosławieństw, Dekalog i Błogosławieństwa wyrazem troski Boga o szczęście człowieka;</p>	<p>C.9.1. wymienia Osiem błogosławieństw;</p>	<p>C.9.a. ufa Jezusowi; C.9.b. jest przekonany, że kroczenie drogą</p>

	<p>C.9.4. C.9.5. C.9.a. C.9.b. C.9.c. E.4.: E.4.1. E.4.2. F.2.: F.2.3. F.2.4. F.2.c. F.2.d.</p>	<p>E.4. Działalność wybranych postaci świętych; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.</p>	<p>C.9.3. uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym. C.9.4. uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia; C.9.5. uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach; E.4.1. wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych postaci świętych: wybranego męczennika starożytnego chrześcijaństwa, św. św. Cyryla i Metodego, św. Teresy od dzieciątka Jezus, wybranego świętego z czasów II wojny światowej, świętych papieży XX w.; E.4.2. wskazuje aktualność myśli wybranych postaci świętych, opowiada o ich życiu i roli założonych przez nich wspólnot: Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli, Jana Bosko, Matki Teresy z Kalkuty; F.2.3. podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych,</p>	<p>błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia; C.9.c. świadomie konfrontuj e swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami; F.2.c. angażuje się w akcje pomocy potrzebującym; F.2.d. odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu.</p>
--	---	--	--	---

				uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie); F.2.4. podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).	
44.	Czułe i czyste serce – Błogosławieni miłosierni i czystego serca	C.9.: C.9.1. C.9.3. C.9.4. C.9.5. C.9.a. C.9.b. C.9.c. E.4.: E.4.1. E.4.2. F.2.: F.2.3. F.2.4.	C.9. Kazanie na górze, Osiem błogosławieństw, Dekalog i Błogosławieństwa wyrazem troski Boga o szczęście człowieka; E.4. Działalność wybranych postaci świętych; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.	C.9.1. wymienia Osiem błogosławieństw; C.9.3. uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym. C.9.4. uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia; C.9.5. uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach; E.4.1. wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych postaci świętych: wybranego męczennika starożytnego chrześcijaństwa, św. św. Cyryla i Metodego, św. Teresy od dzieciątka Jezus, wybranego świętego z czasów II wojny światowej, świętych papieży XX w.; E.4.2. wskazuje aktualność myśli wybranych postaci świętych, opowiada o ich życiu i roli założonych przez nich wspólnot:	C.9.a. ufa Jezusowi; C.9.b. jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia; C.9.c. świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami; F.2.c. angażuje się w akcje pomocy potrzebującym; F.2.d. odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu.

				<p>Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli, Jana Bosko, Matki Teresy z Kalkuty;</p> <p>F.2.3. podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie);</p> <p>F.2.4. podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).</p>	
45.	Lepszy świat – Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój i cierpią dla sprawiedliwości	<p>C.9.:</p> <p>C.9.1.</p> <p>C.9.3.</p> <p>C.9.4.</p> <p>C.9.5.</p> <p>C.9.a.</p> <p>C.9.b.</p> <p>C.9.c.</p> <p>E.4.:</p> <p>E.4.1.</p> <p>E.4.2.</p> <p>F.2.:</p> <p>F.2.3.</p>	<p>C.9. Kazanie na górze, Osiem błogosławieństw, Dekalog i Błogosławieństwa wyrazem troski Boga o szczęście człowieka;</p> <p>E.4. Działalność wybranych postaci świętych;</p> <p>F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół;</p> <p>Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.</p>	<p>C.9.1. wymienia Osiem błogosławieństw;</p> <p>C.9.3. uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym.</p> <p>C.9.4. uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia;</p> <p>C.9.5. uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach;</p> <p>E.4.1. wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych postaci świętych: wybranego męczennika starożytnego chrześcijaństwa, św. św. Cyryla i Metodego, św. Teresy od dzieciątka Jezus, wybranego</p>	<p>C.9.a. ufa Jezusowi;</p> <p>C.9.b. jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia;</p> <p>C.9.c. świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami;</p> <p>F.2.c. angażuje się w akcje pomocy potrzebującym;</p> <p>F.2.d. odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu.</p>

		F.2.4.		<p>świętego z czasów II wojny światowej, świętych papieży XX w.;</p> <p>E.4.2. wskazuje aktualność myśli wybranych postaci świętych, opowiada o ich życiu i roli założonych przez nich wspólnot: Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli, Jana Bosko, Matki Teresy z Kalkuty;</p> <p>F.2.3. podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie);</p> <p>F.2.4. podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).</p>	
VI. KOŚCIÓŁ DZISIAJ					
46.	Królowa Polski – rola Maryi w historii narodu polskiego	<p>B.2.:</p> <p>B.2.2.</p> <p>B.2.b.</p> <p>E.5.:</p> <p>E.5.7.</p> <p>E.5.9.</p> <p>E.5.a.</p>	B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; sztuka sakralna w liturgii Kościoła;	<p>B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich;</p> <p>E.5.7. ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: cud nad</p>	<p>B.2.b. pogłębia własną pobożność;</p> <p>E.5.a. okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce;</p> <p>E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.</p>

		E.5.b.	E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.	Wisłą, akty oddania Polski Maryi i Jej Sercu w latach 1946 oraz 1966 i ich owoce; E.5.9. wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków.	
47.	Ważne chwile - Tysiąclecie Chrztu Polski	E.5.: E.5.7. E.5.9. E.5.a. E.5.b.	E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.	E.5.7. ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: cud nad Wisłą, akty oddania Polski Maryi i Jej Sercu w latach 1946 oraz 1966 i ich owoce; E.5.9. wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków.	E.5.a. okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce; E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.
48.	Wielcy ludzie – Papieże XX wieku	E.4.: E.4.1. E.4.a. E.5.: E.5.8. E.5.9.	E.4. Działalność wybranych postaci świętych; E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.	E.4.1. wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych postaci świętych: wybranego męczennika starożytnego chrześcijaństwa, św. św. Cyryla i Metodego, św. Teresy od dzieciątka Jezus, wybranego świętego z czasów II wojny światowej, świętych papieży XX w.; E.5.8. prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich;	E.4.a. zwraca się na przykładach życia świętych;

				E.5.9. wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków.	
VII. ROK KOŚCIELNY					
49.	Radośnie oczekujemy - Adwent	A.10.: A.10.6. A.10.c. A.13.: A.13.4. B.1.: B.1.5. B.2.: B.2.1. B.2.4. B.2.a. B.2.b. B.2.c. B.2.d. B.2.f.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina; B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego;	A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi; A.13.4. uzasadnia różnice między Chrystusem a innymi osobami mającymi wpływ na dzieje ludzkości; B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego; B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar Adwentu, charakteryzuje istotę kultu Maryi oraz świętych;	A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.b. pogłębia własną pobożność; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych; B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.

			Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; sztuka sakralna w liturgii Kościoła.		
50.	Niepokalana Matka – Niepokalane poczęcie NMP	<p>A.10.: A.10.6. A.10.c.</p> <p>A.13.: A.13.11. A.13.12.</p> <p>B.1.: B.1.5.</p> <p>B.2.: B.2.1. B.2.4. B.2.c. B.2.d. B.2.f.</p> <p>E.1.: E.1.2. E.1.a.</p>	<p>A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary;</p> <p>B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2. Sens, przestanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego;</p> <p>Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła;</p> <p>E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia, zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła, wartości</p>	<p>A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi;</p> <p>A.13.11. w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym;</p> <p>A.13.12. wyjaśnia cztery dogmaty maryjne: Niepokalane Poczęcie;</p> <p>B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.4. charakteryzuje istotę kultu Maryi oraz świętych;</p> <p>E.1.2. przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła,</p>	<p>A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne;</p> <p>B.2.b. pogłębia własną pobożność;</p> <p>B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego;</p> <p>B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych;</p> <p>B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego;</p> <p>E.1.a. włącza się aktywnie w życie Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa.</p>

			stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych.	narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej.	
51.	Raduj się świecie! – Uroczystość Bożego Narodzenia	A.10.: A.10.6. A.10.c. A.13.: A.13.3. A.13.11. B.1.: B.1.5. B.1.a. B.2.: B.2.1. B.2.4. B.2.a. B.2.b. B.2.c. B.2.f.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina; B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego;	A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi; A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; A.13.11. w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym; B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego; B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego,	A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła; B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.b. pogłębia własną pobożność; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.

			Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	Narodzenia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego oraz okresów Adwentu i Wielkiego Postu, charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych.	
52.	Posypmy głowy popiołem – Środa Popielcowa i Wielki Post	A.10.: A.10.6. A.10.c. B.1.: B.1.5. B.1.a. B.2.: B.2.1. B.2.2. B.2.4. B.2.6. B.2.a. B.2.b. B.2.c. B.2.f.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; B.2.6. Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi; B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego; B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, Narodzenia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego oraz okresów Adwentu i Wielkiego Postu,	A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.b. pogłębia własną pobożność; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.

				<p>charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych;</p> <p>B.2.6. omawia praktyki ascetyczne w Kościele.</p>	
53.	Wydarzenie, które daje początek – Niedziela Palmowa	<p>A.10.: A.10.6. A.10.c.</p> <p>A.13.: A.13.3.</p> <p>B.1.: B.1.5. B.1.a.</p> <p>B.2.: B.2.1. B.2.3. B.2.a. B.2.b. B.2.c.</p>	<p>A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary;</p> <p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina;</p> <p>B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego;</p>	<p>A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi;</p> <p>A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;</p> <p>B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych.</p>	<p>A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne;</p> <p>B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła</p> <p>B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego;</p> <p>B.2.b. pogłębia własną pobożność;</p> <p>B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego.</p>

			Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.		
54.	Co za spotkanie! – Ewangeliczne opisy spotkania ze Zmartwychwstałym	A.10.: A.10.6. A.10.a. A.10.c. B.1.: B.1.5. B.2.: B.2.1. B.2.2. B.2.3. B.2.4. B.6.: B.6.4. B.6.a. B.6.d.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła; B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości, struktura Mszy św. i	A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi; B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego; B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich; B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych;	A.10.a. wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym; A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła; B.6.a. wierzy w realną obecność Chrystusa w Eucharystii; B.6.d. stara się przyjmować Komunię św. podczas Mszy św.

			znaczenie jej poszczególnych części, znaczenie pełnego i czynnego udziału we Mszy św. dla życia chrześcijańskiego.	B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego; B.6.4. omawia rolę Eucharystii w życiu moralnym chrześcijanina.	
55.	Plany – wakacje czasem wypoczynku, aktywności i duchowego rozwoju	B.6.: B.6.4. B.6.e. C.4.: C.4.5. C.4.d. D.1.: D.1.1. D.3.: D.3.c.	B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości, struktura Mszy św. i znaczenie jej poszczególnych części, znaczenie pełnego i czynnego udziału we Mszy św. dla życia chrześcijańskiego; C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu; D.1. Modlitwa postawą otwarcia się na Boga i fundamentem życia chrześcijańskiego, pojęcie modlitwy, rodzaje, formy postawy podczas modlitwy;	B.6.4. omawia rolę Eucharystii w życiu moralnym chrześcijanina; C.4.5. omawia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli i spędzanie wolnego czasu; D.1.1. omawia, czym jest modlitwa i wskazuje jej konieczność w pogłębianiu więzi z Bogiem.	B.6.e. świadomie i systematycznie uczestniczy w niedzielnej Eucharystii; C.4.d wyzuje troskę o chrześcijańskie świętowanie niedzieli; D.3.c. pogłębia wleź z Bogiem Ojcem.

			D.3. Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina.		
56-60.	Lekcje powtórzeniowe – powtórzenie i utrwalenie wiadomości po poszczególnych rozdziałach				